



Pseudo editorial

Întrebare și răspuns:

Eugen Evu:

Dragă prietene dr. Florentin Smarandache, cunoscând de mult timp activitatea Dvs în domeniul neurosofiei, matematicii cuantice, cercetării- inclusive în zonele colaterale ale Creativității- poieion,- și știind că ați fost printre cei nominalizați pentru un premiu Nobel în straniul an 2011,.. am resimțit împreună cu numeroși susținători din țară și din diaspora, emoția acestei așteptări...Știu din discuțiile cu Dvs la Hunedoara, câte ceva despre noile paradigme și un anume “ flux” oscilatoriu, al subiectivităților, Etc. Prof. Pătrașcu ne-a onorat cu un articol depre Dvs, inclus în acest număr... Eu v-aș fi conferit premiul pentru extraordinarul mesager al interculturalismului care sunteți, pentru rara noblețe de a purta ca un ambasador inimos românesc, al prieteniei dintre Oameni... Și petru un special poliedrism structural al Dvs.. Vă rog să comentați “ la rece”, fenomenul Nobel, sub aspect organizatoric, așa cum l-ați înțeles...

Florentin Smarandache :

Conform site-ului oficial al Fundației Nobel se primesc anual în jurul a 250 de propuneri pentru acest premiu în literatură. Alegerea nu poate fi obiectivă în domeniul umanistic. Intervine poziția socială a celor nominalizați, conjunctura politică a momentului respectiv, “gusturile” și, mai ales, relațiile (cine îți face “lobby”). Există destule lupte de culise între cine să ia și cine să nu ia. Au fost scriitori titani refuzați, precum Lev Tolstoi (rus, 1828-1910), James Joyce (irlandez, 1882-1941), Jorje Luis Borjes (argentinian, 1899-1986), iar alții cărora li s-a acordat premiul fără să fi făcut gaură în cer cu scrierile lor; dau câteva exemple: B. Bjornson, P. von Heyse, etc.

Sunt diferențe minime, poate chiar deloc, între unii care au luat și alții care nu au luat. N-ar trebui ca România să aibă “Complexul Nobel”, fiindcă și alte nații mici cu premianți Nobel au literatura lor tot necunoscută în lume! De pildă polonezii au trei laureați: Sienkiewicz, Reymont, Szymbonska dar n-am văzut prea multe referințe românești sau străine la operele acestora. Cel mai mult contează limba de circulație internațională sau regională în care scrii. Până la urmă tot cititorii vor decide. Peste o sută, două de ani scriitorul X care nu mai interesează pe nimeni va cădea în desuetitudine și uitare - cu premiile lui cu tot!... mai ales că atunci vor fi alte situații politice și alte puteri care vor decide. Iar gusturile și stilurile estetice sunt în permanentă schimbare...